

afsendte med dens Indhold. — Hvad angaar den i Slutningen af Hr. Rump's „aabne Brev“ omtalte Tilbragelse paa Korsør Banegaard Nytaarsdags Aften kan jeg endvidere oplyse, at Hr. Rump af en fra den i nævnte Tilbragelse indvildede Politibetjent Vind fremsat Begjæring har taget Anledning til at optage Forhører med videre over bemeldte Tilbragelse. Om disse Forhører, der fandt Sted den 5te Februar, har Garver Petersen under et Besøg paa mit Kontor forud meddelt mig, at han var tilstaaet til samme — ved hvilken Leilighed han fastholdt sin til mig givne Fremstilling af det Stebfundne og bemærkede, at Hr. Rump i sit „aabne Brev“ havde vendt op og ned paa det Forefaldne (Lieutenant Dahl var tilstede herved). Endvidere har efter Forhørernes Afholdelse Arbejder Jon Hansen fra Korsør været hos mig og meddelt mig, at der ialt blev afhørt 8 Vidner, deriblandt ham selv og Garver Petersen. Hr. Rump vilde, efter Jon Hansens Meddelelse, have dennes Bekræftelse paa, at Petersen havde villet gjøre Kommers med en polsk Søde, der var tilstede i Rentekalen; men dette benegtede S. H. Petersen havde kun talt til Søden, og det forhødet Betjent Vind ham. Fremdeles udsagde S. H. i Forhøret, at han havde hørt Vind true Petersen med Politiets Opsigt. Hr. Rump spurgte da S. H., om han ikke hørte til samme politiske Parti som Petersen, hvilket S. H. ikke vilde besvare; om han da ikke havde stemt paa mig baade denne Gang og i 1873, hvilket S. H. bejaede med den Tilføjning, at han ogsaa havde maattet undgaae for det. — Saavidt Jon Hansens Beretning til mig, „Korsør Avis“ Nr. 22 giver en anden, som det synes officios, Meddelelse om disse Forhører, hvorved det nævnte Blad — som jeg herester at dømme, ikke saa ganske med Urette, som Hr. Rump i sit „aabne Brev“ paastaar, har betegnet som „Autoriteternes Organ i Korsør“ — bekræfter Forhørernes Afholdelse, men rigtignok giver en anden Fremstilling af deres Udbytte.

Angaaende disse Forhørers Optagelse tillader jeg mig nu at formene, at Byfoged Rump, der kendte min Klage, maatte paa Grund af dennes Indhold betragte sig som værende til en vis Grad Part i Sagen (jfr. hans aabne Brev til mig) og følgelig inhabil til at lede en Undersøgelse i denne Sag, ligesom overhovedet angaaende noget af de i min Valgklage omhandlede Punkter. Det maa ogsaa, paa Grund af denne Hr. Rump's Stilling til Sagen, betragtes som uheldigt for den senere Undersøgelse ved en Sættedommer, saafremt det erede Udvalg maatte begjære en saadan, at Hr. Rump har foregrebet Undersøgelsen paa den anførte Maade, og naar Hr. Rump og hans Politibetjent havde ladet over en Maaned gaa hen uden at foretage Noget i den Anledning, kunde der i Betjentens nu, efter Valgklagens Indgivelse, fremsatte og ved denne foranledigede Begjæring om Undersøgelse ikke ligge tilstrækkelig Marfag til pieblikkelig at efterkomme denne Begjæring; aldenstund det meget snart maatte vise sig, om der vilde blive beskiftet en Sættedommer til at undersøge dette saavel som de øvrige i Klagen omhandlede Punkter. Jeg tillader mig at udtale den Forventning, at saavel det erede Udvalg som den eventuelle Sættedommer af de nævnte Grunde ville betragte de af Hr. Rump afholdte Forhører som uden Betydning med Hensyn til Undersøgelsen og Bedømmelsen af min Valgklage.

Ogsaa paa Landet har Hr. Rump ladet anstille Forundersøggelser i Anledning af min Valgklages Indhold. Jeg skalde ikke have doleret herover, dersom han ikke herved havde benyttet sin Landpolitibetjent, ved hvem han har sendt Gaardmand Hans Sørensen, Stude, en Tilfælgelse eller Indbydelse (efter den Brug, Hr. R. gjør af sine Politibetjente, ved man ofte ikke, hvilken af Delene det er) om at møde paa Politikontoret, antagelig i Anledning af den i min Valgklage indeholdte Meddelelse om Trusel med Opsigelse af et Laan af det Krusenske Legat.

Til yderligere Belysning af det Valgtryk, der ved sidste saavel som ved tidligere Valg er øvet i Korsør, skal jeg anføre, hvad ovennævnte Jon Hansen (der hører til de bedre stillede Arbejdere) personlig har meddelt mig for sit Vedkommende.

Jon Hansen stemte paa mig 1873 og blev derefter afflediget fra sit Arbejde ved Strandens Kulkompagni med udtrykkelig Angivelse af hans Afstemning som Grunden dertil. I 1876 var han i Slagelse, men stemte ikke, „fordi det ikke behøvedes“. Ved sidste Valg var han en af de to Velgere fra Korsør, der stemte paa mig; han tog til Slagelse ad Landeveien, og ikke med Sjæres Extratog. Efter Valget er han bleven afflediget af sit Arbejde hos Konsul og Mægler Jørgensen; dog har Jørgensen, som S. H. udtrykker sig, „baaret sig mere fint ad“ og ikke angivet Afstemningen som Grunden; men man har formaaet Jon Hansens Arbejdsfælle, Hans Johansen — der efter Jon Hansens Udsagn ogsaa har været oppe at stemme, uagtet han har faaet Fattigunderskøttelse — til at forlange at skilles fra ham. Jon Hansen meddeler fremdeles, at der mellem Jul og Nytaar blev ham bragt i hans Hus en Liste, paa hvilken han opfordredes til at skrive sit Navn til Bedste for Dahls Valg, hvilket han afflog, hvorhos han opfordredes til at komme til et hennemlig Møde paa Naabsfuen, hvor man vilde bevæge ham til at paavirke Folk, han havde under sig; men han undlod at komme. Det var dog ikke en Politibetjent, men et leiet Bud, som overbragte ham denne Liste og Opfordring.